

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Dr. Gálosi Ügyvédi Iroda (ügyintéző Dr. Gálosi Vera ügyvéd 7400 Kaposvár, Fő u. 12.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a Dr. Csillag Ügyvédi Iroda (ügyintéző Dr. Csillag Gábor ügyvéd 7400 Kaposvár, Szent Imre u. 10.) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen 12.000.000,- Ft tervezési díj megfizetése iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2008. április 29. napján kelt 1.G.40.254/2006/64. számú ítélete ellen az alperes részéről 65. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés, és a felperes által Gf.IV.30.168/2008/3. sorszám alatt előterjesztett csatlakozó fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság külön felhívására 72.000,- (hetvenkettőezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 80.000,- (nyolcvanezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetének részben helyt adott, és az alperest 3.840.000,- Ft és kamatai, valamint perköltség megfizetésére kötelezte, ezt

meghaladóan a keresetét elutasította. Megállapította, hogy a felperes alvállalkozói útján az alperessel 2005. január 10. napján megkötött tervezői szerződést részben teljesítette, a szennyvízcsatorna engedélyezési, valamint a szennyvíztisztító engedélyezési és kiviteli terveit átadta, nem adta azonban át az alperesnek a szennyvízcsatorna kiviteli terveit, holott ennek elkészítése is szerződéses kötelezettsége lett volna. Az elsőfokú bíróság ezért a felperest megillető tervezői díj összegét - az el nem végzett munkára eső vállalkozói díj (1.000.000 Ft.+ ÁFA) levonásával - 9.000.000 Ft.+ ÁFA összegben állapította meg. Az alperes 5.800.000,- Ft + ÁFA összegű - a felperes által nem vitatott - beszámítási kifogását alaposnak találta, és a felperes részére járó vállalkozói díj összegét a Ptk. 296.§-a értelmében e beszámított összeggel csökkentette.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes fellebbezést, a felperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő. Az alperes fellebbezésében a felperesi kereset teljes elutasítását, a felperes csatlakozó fellebbezésében a marasztalási összeg 1.000.000,- Ft + ÁFA összeggel történő felemelését kérte.

Az alperes fellebbezésében - az elsőfokú eljárásban előadottakkal egyezően - arra hivatkozott, hogy a felperes a közte és az alperes között létrejött tervezői szerződést nem teljesítette, terveket nem adott át, a tervek elkészítésére a felperestől függetlenül, az önkormányzatoknak, G. Zrt-nek és az alperesnek köszönhetően került sor a tervezők jóvoltából. A felperesi alvállalkozók ugyanis a felperes szerződésszegése - vállalkozói díj megfizetésének elmulasztása - miatt nem készítették volna el és adták volna át a terveket, ha az alperes közvetlenül nem vállal fizetési kötelezettséget. Mivel a felperes nem állított elő eredményt, így vállalkozói díjra sem jogosult. Kérte az elsőfokú bíróság ítéleti tényállásának kiegészítését a felperes és alvállalkozói (H. Bt, K. M. I. Kft) közti szerződések tartalmával abban a körben, hogy a felperes és alvállalkozói számla kibocsátására, a felperes pedig a számlák kifizetésére milyen módon volt jogosult és köteles. Vitatta az elsőfokú bíróságnak azt a jogi álláspontját, hogy a szennyvízcsatorna kiviteli terveinek elkészítésére elszámolható indokolt vállalkozói díj 1.000.000,- Ft + ÁFA volna, álláspontja szerint ez az összeg indokolatlanul alacsony, e körben hivatkozott arra, hogy a G. Zrt 2006. február 10-én kelt ajánlati díj főösszesítőjében a kiviteli tervek elkészítésének díja címszó alatt 9.000.000,- Ft szerepelt, erre is figyelemmel a beszerzett szakértői vélemény 6.000.000,- Ft + ÁFA összegű díj javaslatának elfogadása lett volna indokolt.

A felperes csatlakozó fellebbezésében arra hivatkozott, hogy vállalkozási szerződésében - a szennyvízcsatorna tekintetében - külön kiviteli terv készítését nem vállalta, a szennyvízcsatorna megépítéséhez kiviteli tervre nem is volt szükség, kiviteli terv a későbbiek során sem készült, ilyen tervet sem az alperes, sem a fővállalkozó G. Zrt nem készítettett, az elkészült engedélyezési tervet ugyanis egyben kiviteli tervnek is kell tekinteni.

A fellebbezések alaptalanok.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a tényállást helyesen, a bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg, az kiegészítésre az alperes által hivatkozott tényekkel nem szorul, azok ugyanis - az alább kifejtendő indokok miatt - a per érdemi eldöntését nem befolyásolják. A helyesen megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság érdemben helyes jogi következtetést is vont le, helyes döntését helyes jogi indokokkal támasztotta alá, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) és a Pp. 254.§ (3) bekezdésére tekintettel helyes indokai alapján hagyta helyben.

A fellebbezésekkel összefüggésben a másodfokú bíróság az alábbiakra utal:

A perbeli tényállásból megállapíthatóan a felperes a perbeli tervezési munka elvégzésére már 2004. november 9. napján kötött egy tervezési szerződést, akkor még H. Község Önkormányzatával. E megkötött szerződés alapján került sor arra, hogy a felperes az alvállalkozóival 2004. év végén altervezői szerződést kötött. Az alvállalkozók a terveket a köztük és a felperes között létrejött szerződés alapján készítették el, és az elkészült terveket 2005. év elején közvetlenül az alperes képviselőjének, Á. L.-nak átadták. A felperessel szemben megrendelői pozícióba az alperes a 2005. január 10. napján megkötött vállalkozási szerződés alapján került, mely vállalkozói szerződés tartalmában a 2004. november 9. napján megkötött szerződéssel azonos volt, abban kizárólag a megrendelő személye változott meg, időközben ugyanis létrejött a H.-Cs. V. T., mely a korábbi szerződés megkötésének időpontjában még nem létezett. Az alperes a felperes - alvállalkozói közreműködésével történt - teljesítését a 2005. január 10-én megkötött szerződés teljesítéseként elfogadta, az átvett terveket - a szükséges nyilatkozatokkal együtt - engedélyezésre benyújtotta.

Azt a tényt, hogy felperes alvállalkozói az alperesnek a terveket a felperessel megkötött alvállalkozói szerződés teljesítéseként adták át, kétséget kizáróan alátámasztotta az alvállalkozók, a H. Bt és K. M. I. perben kihallgatott képviselőinek tanúvallomása. A perbeli beruházás megvalósításához szükséges vízjogi létesítési engedély kiadására - a vitathatatlan perbeli tényállás szerint is - a felperes alvállalkozói által készített tervdokumentáció alapján került sor, e vízjogi engedélyt 2005. április 1. napján adta ki a D.-i Környezetvédelmi, Talajvédelmi és Vízügyi Felügyelőség. A perbeli munkákra vonatkozó közbeszerzési eljárás eredményeként a G. Zrt. a fővállalkozói szerződést 2006. május 17-én, azaz több mint egy évvel azután kötötte meg, hogy a felperes alvállalkozói által szolgáltatott tervek alapján már a vízjogi engedély is kiadásra került. E tényekre figyelemmel az az alperesi jogi álláspont, hogy a felperes alvállalkozói az általuk elkészített terveket a köztük és a G. Zrt közt létrejött tervezési szerződések alapján adták át, téves. A 2006. május 15-i, illetőleg 2006. július 17-i, G. Zrt és K. M. I., valamint a G. Zrt és a H. Bt között létrejött szerződések - az alperes által is elismerten - azt a célt szolgálták, hogy a G. Zrt a vállalkozói díjat a felperes alvállalkozóinak kifizethesse, e jogügylet nem takart mást, mint a felperes alvállalkozói részére az általuk korábban, a felperes megrendelésére elvégzett munka díjának kifizetését. E kifizetés a G. Zrt részéről - a Ptk. 286.§ (1) bekezdése szerinti - harmadik személy részéről történt teljesítés volt,

e harmadik személy részéről történő teljesítés azonban a felperes és az alperes közt már korábban teljesedésbe ment szerződés létét nem érinti, a G. Zrt, mint harmadik személy részéről történt teljesítéssel kapcsolatos megtérítési igény pedig e pernek nem volt tárgya.

A fentiek okán nincs jelentősége a perbeli jogvita elbírálása szempontjából azoknak a tényeknek, melyek mellőzését a tényállásból az alperes sérelmezte. Az a tény, hogy a felperes alvállalkozói H. Község Önkormányzata fizetési ígéretében bízva adták át az általuk elkészített terveket az alperesnek, nem befolyásolja a felperes és az alperes közti szerződés létét és teljesítését. Nincs jelentősége annak a ténynek sem, hogy a felperes és az alvállalkozók közti szerződés szerint a felperesnek korábban kellett volna teljesítenie, mint ahogy a vállalkozói díjat saját megrendelőjétől, az alperestől megkapta, a Ptk. 391.§ (1) bekezdése ugyanis kifejezetten úgy rendelkezik, hogy a vállalkozó a munkát saját költségén végzi el, e költség pedig a perbeli esetben az alvállalkozók vállalkozói díja volt.

A felperesi kereset jogalapját illetően tehát az alperes fellebbezésében olyan tény, amely az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására alkalmas volna, nem hozott fel.

Alaptalannak találta a másodfokú bíróság a felperesi kereset összecszerűségével kapcsolatos felperes és alperesi fellebbezést is. A felperes vállalkozási szerződésében több munkafolyamat elvégzésére vállalkozott, e munkafolyamatok együttes díja 10.000.000,- Ft + ÁFA összeg volt. A vállalt munkafolyamatok egymáshoz viszonyított aránya kell hogy legyen az alapja az el nem végzett munkára eső vállalkozói díjösszeg meghatározásának is, amely összeg tekintetében az elsőfokú bíróság - a beszerzett szakvélemény alapján - helyesen foglalt állást. Az el nem végzett munka díjának meghatározása során a szerződésben meghatározott munka, és a ténylegesen elvégzett munka egymáshoz viszonyított arányából és a szerződésben meghatározott vállalkozói díjból lehet és kell kiindulni, súlytalan e körben az, hogy a G. Zrt. vállalkozási szerződésében milyen díjtételek szerepelnek.

Ugyancsak súlytalan a felperes arra való hivatkozása, hogy a szennyvízcsatornára kiviteli terv a későbbiek során sem készült, és hogy effajta terv készítése szükségtelen is volt. A felperes kötelezettségeit saját, alperessel kötött szerződése határozza meg, e szerződés szerint pedig a felperesnek mind a szennyvízcsatornára, mind a szennyvíztisztítóra kellett kiviteli terveket készítenie. E szerződést a felperesnek a Ptk. 277.§ (1) bekezdése alapján tartalmának megfelelően kellett teljesítenie, függetlenül attól, hogy a szerződésben meghatározott szolgáltatás megítélése szerint szükséges, avagy szükségtelen volt. Ugyanakkor az alperes díjcsökkentésre irányuló igénye alapossága is független attól, hogy e tervet később elkészítette, avagy elkészítette-e.

A fentiek okán fellebbezések alaptalanok voltak, ezért a Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján döntött a másodfokú bíróság a másodfokú eljárásban felmerült költségek

viseléséről, a csatlakozó fellebbezéssel élő felperes és fellebbező alperes fellebbezésének egymáshoz viszonyított pertárgy értéke alapján a másodfokú eljárásban nagyobb pervesztesnek tekinthető alperes köteles a felperes részére perköltséget fizetni, e költség összegét a fellebbezett pertárgyértékek egymáshoz viszonyított arányára figyelemmel a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet rendelkezései szerint állapította meg.

A feljegyzett illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezés az Itv. 74.§-án és a Kmr. 13.§ (2) bekezdésén alapul.

Pécs, 2008. október 29.

Dr. Veszeley Józsefné s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró